

samad kui pruut. Agga rahhu ei olnud ta südamel, ikka seisis temmal wanna Jürri näggu filmade ees, ja Jürri sõunad ta meles: „Jummala arm olgu sinuga, mo poeg!“ Agga nõnda kui üks pääw teise järrel möda jõndis, nõnda ta ka sedda ärva unustas. Rahhetja aastat veisis ja hulkus Karel wöeral maal. Ta olli taggasi tulles küt ammeti asjus targemaks saanud, näo polest teiseks läinud, et wanna omu tedda ennam ei tunnud. Agga waggaduses ei olnud ta mitte kaswanud waid ennem kurjused.

Kaardimängia maja-piddamine.

Kui wanna Jürri kulis, et Karel wöeramaalt taggasi tulnud, olli temmal hea meel, ei ta tahtnud ennam üksi westkis ellada, ta olli jubba wägga wanna ja iggatses keigest westki tüllist lahti sada. Ürrikeise aja pärrast kosis Karel ommale naest, kes ta suggulane ja ka möldri tüttar olli. Illus, rikkas ja wöeramaalt tulnud

pois, kes ni mönnusaste mõistis juttu ajada, jäi emmale wägga armsaks. Kui pulmad petud ja worik majas, hakkas uus ello westkis peale. Karel olli ikka ni lahke ja wöõmsa melega, naene weis ta käest palluda, mis iales tahtis, Karel lubbas ja leggi kõik; ta olleks norikut kas kõhhe omma kätte peal kannud. Agga mis aitab kõik inuimese armastus, kui legi omma Sünisteggiat ei armasta. Majas, kus Jummala sõuna ei prugita, Bibli ramatut polle ollemas, palwid ei tehta, ei seil ka jädawad õune egga rahhu polle leida. Ka westkis polnud weel kolme kuud möda läinud, kui perremees jubba nurrisema hakkas. Ei ükski asji olnud ta mele pärrast. Koddu olli temmal wägga iggaw, kitis allati naesele omma endist ellu ja pilkas kõik küllamehhi. Üks olli agga nõnda. Kaarlise tulli suur kaardimängimise hinmu peale, agga kust seltsimehhi wõtta. Olli küllast otfinud mängi sõbru, agga kus iales selle pärrast räkis, sai ta ikka sedda wastust: „Kaarta meie ei mängi, polle õune selle